

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/131/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219208248
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219208248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov 1/ X. Q., V. X.X.XXXX, P. Q., Y. XX, 2/ H. R., V. X.X.XXXX, P. Q., Z. X, zastúpených Bellás legal s.r.o., Košice, Štefánikova 40, IČO: 54 087 872, proti žalovanému Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku 10C/55/2019-204 zo 17.6.2021 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovia nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému proti žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že do dedičstva po nebohom J. R.I., V. L. I. XXXX D. O. L. I. XXXX, patria nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXXX, okres Košice, obec Košice - Západ, katastrálne územie B., a to: pozemok parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 48 m2 a stavba: rodinný dom so súpisným číslom XXX postaveným na pozemku parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 48 m2, čo odôvodnili tým, že sú súrodencami majúcimi v podielovom spoluvlastníctve jednotlivé parcely a rodinný dom zapísané na LV č. XXXX v kat. území B., a to konkrétne parcele č. XXXX/X o výmere 42 m2 a tiež zapísané nehnuteľnosti na LV č. XXXX, tiež v kat. území B., pozemok parcelného č. XXXX/X o výmere 195 m2 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. území B. - stavbu rodinného domu so súp. číslom XXX postavenú na pozemku o výmere 48 m2 ako aj pozemok parcelného čísla XXXX/X zapísaný na LV č. XXXX a na tieto občas zájdu a skontrolujú ich, keďže sa dlhodobo užívať nedajú, hoci ich využívali ich právni predchodcovia. Zo žaloby mu ďalej vyplynulo, že v bližšie nešpecifikovanom čase žalobcovia zistili, že žalovaný je podľa právneho vzťahu na liste vlastníctva výlučným vlastníkom rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX, XXXX a XXXXX hoci by mu skôr svedčilo právo spoluvlastníka a dohoda s ním možná nie je. Podľa žalobcov vlastníctvo žalovaného vzniklo buď omylom alebo chybou pri nejakom administratívnom spracovaní, keďže ani oni ani ich právni predchodcovia nerealizovali prevod nehnuteľnosti a nedošlo ani k prechodu vlastníctva titulom iných právnych skutočností. Súd prvej inštancie vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý namietal, že žaloba je nedôvodná, nakoľko žalobcovia dostatočným spôsobom nepreukázali nimi uplatnený nárok, nie sú si vedomí právneho titulu, na základe ktorého nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam, pričom poukázal na kúpnu zmluvu z 13.1.1976, uzatvorenú medzi manželmi Y. ako

predávajúcimi a Československou republikou ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemkovoknižnej vložke XXXXX - parcele č. XXXX/XX o výmere 166 m² a dvoru na Stokráskej ulici č. XX v Košiciach. Z výpisov z katastra nehnuteľností kat. územia B. zistil, že podľa výpisu č. XXXXX vlastníkom pozemku parcelného č. XXXX/X o výmere 48 m² a stavby: rodinného domu so súp. číslom XXX je žalovaný, ďalej podľa LV č. XXXX spoluvlastníkmi parcely č. XXXX/X o výmere 195 m² sú žalovaní v podiele tretiny a ďalej X. Q. a H. R.. Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX pre kat. územie B. mal ďalej preukázané, že spoluvlastníkmi parcely č. XXXX/X, zastavanej plochy a nádvoria o výmere 42 m² a rodinného domu súp. č. XXX na parcele XXXX/X sú X. Q. v podiele 1/2 a H. R. v tom istom podiele titulom osvedčenia o dedičstve. Mal tiež z LV č. XXXX pre kat. územie B. preukázané, že spoluvlastníkmi pozemku parcelného čísla XXXX/X o výmere 48 m² a rodinného domu súp. č. XXX na parcele XXXX/X sú X. Q. v podiele 1/4 a tiež spoluvlastníkom je aj H. R.. Zistil, že kúpnu zmluvou z 13.1.1976 predávajúci L. Y., V. X.X.XXXX a jeho manželka R. V. XX.X.XXXX predali Československému štátu - MNV v Košiciach ako kupujúcemu nehnuteľnosti zapísané v pozemkovoknižnej zápisnici, identifikované pod č. XXXXX parcelného č. XXXX/XX - dom a dvor na Stokráskej ulici v Košiciach. Hospodárskou zmluvou zo 4.2.1976 uzatvorenou medzi Československým štátom - MNV v Košiciach ako odovzdávajúcou organizáciou a Československým štátom - Bytovým podnikom mesta Košice ako preberajúcou organizáciou, došlo k dohode o odovzdaní nehnuteľností zapísaných v pozemkovoknižnej vložke č. XXXXX, parcely č. XXXX/XX - domu s dvorom na Stokráskej ulici č. XX vo výmere 166 m² na preberajúcu organizáciu. Venoval sa ďalej zmluve o zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní uzavretej 2.12.1982 medzi Československým štátom a H. R. V. XX.XX.XXXX a tiež J. X. V. X.X.XXXX, podľa ktorej sa účastníci zmluvy dohodli, že medzi seba rozdeľujú spoluvlastníctvo k domu a dvoru zapísaným na parcelách č. XXXX/XX a XXXX/XX, pričom každý z účastníkov zmluvy sa stal výlučným vlastníkom a čiastočne i podielovým spoluvlastníkom tam označených nehnuteľností tak, že Československý štát sa stal výlučným vlastníkom geometrickým plánom z 12.10.1982 novovytvorenej parcely č. XXXX/X, domu súp. č. S. o výmere 48 m² a v ideálnej tretine parcely č. XXXX/X, spoločného dvoru o výmere 195 m² a H. R. sa stala výlučnou vlastníčkou geometrickým plánom novovytvorenej parcely č. XXXX/X, domu o výmere 48 m² a v ideálnej tretine spoluvlastníčkou parcely č. XXXX/X, keď táto zmluva bola spísaná vo forme notárskej zápisnice z 2.12. a 3.12.1982. Popísal ďalej okolnosti prechodu a prevodu vlastníctva majetku, ktorý je predmetom sporu na žalovaného a podrobne popísal zistenia aj z rozhodnutia štátneho notárstva z 30.9.1977 a 31.7.1981 a tiež z osvedčenia o dedičstve z 3.5.2005. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 2 ods. 1, § 132 ods. 1 a § 460 Občianskeho zákonníka a citoval aj § 77 ods. 1 a § 137 písm. c/ CSP.

3. Z listinných dôkazov mu vyplynulo, že na vložke XXXX bolo pod B 2 v 1/2 zapísané vlastníctvo na R. H.. Podľa kúpnej zmluvy z 25. 4. 1960 sa na polovicu I. N. pod B1 vložilo vlastnícke právo manželom L. Y. (na 1/4) a R. Y., I. L. (na 1/4), pričom právnym titulom bola kúpna zmluva z 25. 4. 1960 uzavretá medzi I. N. a manželmi Y.. Podľa geometrického plánu z 29. 5. 1962 sa rozdelila parcela číslo XXXX/XX na parcely XXXX/XX (dom a dvor vo výmere 1 ár 67 m²) a XXXX/XX (dom a dvor vo výmere 1 ár 66 m²). Parcela číslo XXXX/XX sa odpísala do novovytvorenej vložky číslo XXXXX pozemkovej knihy. Následne bolo na vložke XXXX v 1/2 pod B 6 vložené vlastnícke právo J. R., na dve štvrtiny manželov Y.. Titul ani dátum pritom z listinných dôkazov nevyplynul, a tento zápis ako jediný dôkaz o vlastníctve poručiteľa tejto (ďalšej) polovice ostal na vložke XXXX, po odpísaní parcely číslo XXXX/XX do novoovytvorenej vložky číslo XXXXX, osamotený. Na parcele XXXX/XX bol vystavený dom s dvorom.

4. Keďže parcela XXXX/XX v podielovom spoluvlastníctve v 1/2 poručiteľa (B 2) a manželov Y. (B 3) bola zmysle geometrického plánu rozdelená na parcelu XXXX/XX a XXXX/XX a parcela XXXX/XX odpísaná z tejto vložky, nie je zrejmé, ako na tú istú parcelu, po jej odpise (B 4 a B 5), malo byť podľa žalobcov vložené vlastnícke právo poručiteľa pod B 6, ktoré nie je datované a nemá zrejmy nadobúdaci titul. Nemohol byť ním ani uvádzaný geometrický plán, ktorý vlastníctvo poručiteľa identifikoval k parcele XXXX/XX po jej rozdelení. Sledujúc osud odpísanej parcely XXXX/XX zapísanej na pozemkovej knihe XXXXX, súd zistil, že táto bola prevedená z manželov Y. na Československý štát (titulom je kúpna zmluva z 13. 1. 1976) a ten sa stal účastníkom zmluvy o zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní uzavretej 2. 12. 1982 (16. odsek odôvodnenia tohto rozsudku), po ktorej uzavretí a vytvorení geometrického plánu sa stal výlučným vlastníkom novovytvorenej parcely XXXX/X, domu súpisné číslo XXX a 1/3 - ovým spoluvlastníkom parcely č. XXXX/X.

5. Parcela číslo XXXX/XX, na ktorej bol vystavený dom s dvorom a ktorá bola zapísaná na vložke č. XXXX, sa stala predmetom dedenia po J. R. a jeho dedičkami boli H. R. a J. X.. H. R. sa potom stala

výlučnou vlastníčkou novovytvorenej parcely XXXX/X a 1/3 - ovou spoluvlastníčkou parcely č. XXXX/X. Dedičmi po H. R. sú žalobcovia 1/ a 2/, ktorí sú podľa údajov z katastra nehnuteľností spoluvlastníkmi parcely č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X.

6. Z uvedeného „osudu“ jednotlivých parciel mu bolo zrejmé, že nehnuteľnosti, ktoré podľa žalobcov patria do dedičstva po ich starom otcovi J. R., pozemok parcely registra „C“, parc. č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 48 m² a stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcely registra „C“, parc. č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 48 m², nemali byť predmetom dedičstva po J. R., pretože nebol za svojho života ich vlastníkom, resp. nebol vlastníkom nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke XXXXX katastrálne územie Q., parcely registra XXXX/XX, aj ktorým rozdelením súčasná parcela XXXX/X na podklade zmluvy o zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní na základe geometrického plánu Strediska geodézie pre Košice - mesto č. XXX-XXXX-XX-XX vznikla. Parcela č. XXXX/XX bola odpísaná z vložky č. XXXX a vlastnícke právo k nej bolo zapísané v prospech Y., ktorí nadobudli nehnuteľnosť zapísanú v pozemnoknižnej vložke mesta Košice č. XXXX, parcelné číslo XXXX/XX v 1/2 knihovanej na mene I. N.. Zmluva bola uzavretá v roku 1960 a až po jej uzavretí došlo podľa geometrického plánu k rozdeleniu parcely XXXX/XX na parcely XXXX/XX a XXXX/XX.

7. Súd prvej inštancie mal za to, že ak podľa žalobcov J. R. bol vlastníkom aj druhej polovice nehnuteľnosti pôvodne zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXXX, parcelného č. XXXX/XX, toto svoje tvrdenie nevedeli podporiť žiadnym dôkazom a v priebehu konania neuviedli ani titul, na základe ktorého mal byť J. R. vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v celosti.

8. Podľa dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu bez pochybností J. R. bol vlastníkom len polovice nehnuteľnosti, pôvodne zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXXX, parc. č. XXXX/XX, čoho dôsledkom je aj súčasné spoluvlastnícke právo žalobcov v 1. a 2. rade. Žalobcovia sa opierali o jedinú listinu - výpis z pozemkovoknižnej vložky č. XXXX, ktorá sama o sebe bez vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi môže vzbudzovať pochybnosti o skutočnom usporiadaní vlastníckych vzťahov. Vyjadril ďalej pochybnosť o správnom okruhu subjektov vystupujúcich v konaní a teda o vecnej legitímácii, nakoľko žalobcovia v 1. a 2. rade nie sú, resp. celkom určite neboli jedinými právnymi nástupcami J. R., ktorého dedičstva sa žiadané určenie týka, avšak sú jedinými právnymi nástupcami, ktorí sú sporovou stranou konania. Ak by aj žalobe vyhovel, bolo by ovplyvnené právne postavenie všetkých dedičov, resp. právnych nástupcov J. R. a preto by sa rozhodnutie muselo vzťahovať na nich všetkých. S poukazom na zaužívanú súdnu prax bol toho názoru, že nesprávne určenie okruhu sporových strán nemôže odstraňovať z úradnej povinnosti a nedostatok vecnej legitímácie by aj sám o sebe bez ďalšieho preskúmania a vykonávania dokazovania musel viesť k zamietnutiu žaloby. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

9. Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalobcovia, navrhli ho zrušiť alebo rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Trvali na tom, že si nie sú vedomí právneho opodstatnenia vlastníctva žalovaného, keď podľa ich vedomostí nedošlo k žiadnemu zákonnému spôsobu prevodu vlastníctva alebo jeho podielu na žalovaného vo vzťahu k dedičstvu po neb. J. R., O. XX.X.XXXX. Zdôraznili tiež svoje predpoklad, že knihované vlastníctvo vzniklo u žalovaného omylom alebo chybou pri nejakom administratívnom spracovaní, ktoré nemalo právne opodstatnenie. Tvrdili, že J. R. bol vlastníkom aj druhej polovice nehnuteľnosti, pôvodne zapísanej v pozemnoknižnej vložke Mesta Košice č. XXXX, parc. č. XXXX/XX, čo vyplýva z výpisu z pozemnoknižnej vložky č. XXXX, ako aj z listiny označenej ako lustrum v dedičskej veci po neb. J. R. a to s poukazom na geometrický plán T.X.XXXX. Podľa tohto geometrického plánu bol J.K. R. výlučným vlastníkom parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX, pričom ako titul nadobudnutia bola uvedená kúpa z 5.2.1944. V zmysle listiny pozemnoknižnej vložky č. XXXX bolo predmetné vlastníctvo knihované pôvodne na osobu N. I., ktorý svoj podiel v polovici previedol na L. Y. a R. Y. a tí svoj podiel previedli na J. R. a uvedené osoby sú tak ich právnymi predchodcami. Z týchto skutočností je zrejmé, že J. R. bol vlastníkom predmetných nehnuteľností a tieto patria do dedičstva po ňom a výpis z pozemnoknižnej vložky č. XXXX v tomto smere nevzbudzuje žiadne pochybnosti.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril.

11. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcov uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

13. Žalobcovia podali odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie podľa nich dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

16. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nebol naplnený. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nebol naplnený. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

17. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania.

18. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

20. Nie je sporné, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia, že do dedičstva po neb. J. R., O. L. I. XXXX patria nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX v kat. úz. B. a to pozemok parc. č. XXXX/X o výmere 48 m² a stavba: rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/X. Tieto nehnuteľnosti podľa výpisu z katastra nehnuteľností č. XXXXX pre kat. úz. B. sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného.

21. Žalobcovia spochybňovali právny titul, na podklade ktorého žalovaný mal nadobudnúť vlastníctvo k predmetu sporu majúc za to, že k zápisu práva žalovaného došlo omylom alebo „chybou pri nejakom administratívnom spracovaní“. Tzv. nesprávnosť zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je možné „napraviť“ a to i súdnou cestou. Právnym základom pre vyššie uvedený postup je ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. Katastrálneho zákona, v zmysle ktorého platí, že údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Ani zápis v katastri nehnuteľností teda neposkytuje osobe zapísanej v ňom ako vlastníka absolútnu ochranu a správnosť takéhoto zápisu môže byť napadnutá a vyvrátená. V danej veci žalobcovia, ktorí určitým tvrdením spochybňujú hodnoverné údaje katastra boli povinní preukázať opak, t.j. vyvrátiť ich. Zaťažovalo ich teda dôkazné bremeno nútiace ich dôkazne preukázať, že neexistujú dôvody, prečo by vlastnícke právo k predmetu sporu malo svedčiť žalovanému a naopak, mali bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich neb. právnom predchodcovi J. R.. Z výsledkov vykonaného dokazovania však takáto skutočnosť nevyplýva a práve naopak, z listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v spise, je možné vysledovať reťazec zmien, ktoré viedli k zápisu žalovaného, ako vlastníka predmetných nehnuteľností do katastra nehnuteľností.

22. Zvlášť je potrebné poukázať na kúpnu zmluvu z 13.1.1976 (viď č.l. 31 a 32 súdneho spisu), ktorou predávajúci L. Y., V. X.X.XXXX a jeho manželka R., I. L.P. predali Československému štátu, zastúpenému inžinierskou organizáciou Stavoinvesta nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXXXX, parc. č. XXXX/XX - dom a dvor na Stokráskej ulici v Košiciach vo výmere 166 m², za sumu 51.214,- Kčs. Tento stav reflektuje i geometrický plán vyhotovený 12.10.1982 (viď č.l. 82 spisu), na ktorý sa odvolávajú i žalobcovia. Tento geometrický plán slúžil ako podklad pre zmluvu o zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní, spísanú do notárskej zápisnice N 1074/82, Nz 1059/82 z 2.12.1982 a 3.12.1982 (viď č.l. 122 a nasl. súdneho spisu), ktorú uzavrel zástupca Bytového podniku mesta Košice, ako operatívneho správcu domového majetku Československého štátu a H. R., I. R. za účasti J. X.. Podľa textu zmluvy z 2.12.1982 československý štát je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXXXX, parc. č. XXXX/XX - domu a dvoru vo výmere 166 m² a H. R. spolu s J. X. boli spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXXX, ako parcely č. XXXX/XX - domu a dvoru o výmere 167 m², ktoré nehnuteľnosti však neboli rozdelené a v prírode tvorili jeden celok, spolu s budovami a dvorom, kvôli čomu bolo potrebné vyhotoviť 12.10.1982 geometrický plán a „jednotlivé podiely rozdeliť podľa vlastníkov“. Podľa dohody Československý štát sa stal výlučným vlastníkom geometrickým plánom novovytvorenej parcely č. XXXX/X a domu súp. č. XXX o výmere 48 m² (t.j. predmetu sporu) a tiež spoluvlastníkom parc. č. XXXX/X - spoločného dvora.

23. Parcelu č. XXXX/XX (dom s dvorom) o výmere 166 m² pritom pôvodne L. Y. a jeho manželka R. Y. odkúpili od I. N. (k tomu viď kúpnu zmluvu z 25.4.1960 na č.l. 144 spisu a geometrický plán z 31.5.1962 na č.l. 142 súdneho spisu).

24. Československý štát ako právny predchodca žalovaného teda preukázateľne výlučné vlastníctvo k predmetu sporu nadobudol spôsobom, žalobcami nespochybným a na druhej strane žalobcovia nepreukázali, aby pozemok parc. č. 2308/1 o výmere 48 m² a rodinný dom súp. č. XXX na ňom postavený mali patriť do dedičstva po neb. J. R., kvôli čomu je preskúmaný rozsudok vecne správny, keď navyše súd prvej inštancie príliehavo upozornil aj na nedostatky vo vecnej aktívnej legitimácii na strane žalobcov, ktorým sa aktuálni žalobcovia v odvolaní ani nevenovali.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, spolu s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovia nemali v odvolacom konaní úspech, preto im nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému preukázateľne žiadne účelne vynaložené trovy v súvislosti s odvolacím konaním ani nevznikli.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).